

یوهان کریستوف فریدریش فون شیلر

دون کارلوس

مترجم

محمدعلی جمالزاده

۱۳۹۵

فهرست مطالب

مقدمهٔ مترجم	یازده
۱. معرفی شیلر	دوازده
۲. اوضاع اسپانیا و درباره آن کشور در زمان دون کارلوس	هجده
۳. خصوصیات نمایشنامه دون کارلوس از لحاظ لفظ و معنی و ساختمان و کیفیت نمایش	بیست و چهار

اشخاص نمایش

نديمه‌های ملکه	۱
از بزرگان و اعيان و اشراف اسپانيا	۱

پردهٔ اول	۳
صحنهٔ اول	۵
صحنهٔ دوم	۱۰
صحنهٔ سوم	۱۸
صحنهٔ چهارم	۲۲
صحنهٔ پنجم	۲۷
صحنهٔ ششم	۳۴
صحنهٔ هفتم	۳۸

۱۳۰	صحنۀ دهم
۱۴۳	پرده چهارم
۱۴۵	صحنۀ اول
۱۴۷	صحنۀ دوم
۱۴۸	صحنۀ سوم
۱۵۲	صحنۀ چهارم
۱۵۵	صحنۀ پنجم
۱۵۹	صحنۀ ششم
۱۶۰	صحنۀ هفتم
۱۶۱	صحنۀ هشتم
۱۶۲	صحنۀ نهم
۱۶۷	صحنۀ دهم
۱۶۸	صحنۀ یازدهم
۱۶۹	صحنۀ دوازدهم
۱۷۳	صحنۀ سیزدهم
۱۷۷	صحنۀ چهاردهم
۱۸۰	صحنۀ پانزدهم
۱۸۲	صحنۀ شانزدهم
۱۸۴	صحنۀ هفدهم
۱۸۶	صحنۀ هجدهم
۱۸۷	صحنۀ نوزدهم
۱۹۰	صحنۀ بیستم
۱۹۲	صحنۀ بیستویکم
۱۹۹	صحنۀ بیستودوم
۲۰۲	صحنۀ بیستوسوم
۲۰۴	صحنۀ بیستوچهارم
۲۰۷	پرده پنجم
۲۰۹	صحنۀ اول

۳۹	صحنۀ هشتم
۴۰	صحنۀ نهم
۴۳	پرده دوم
۴۵	صحنۀ اول
۴۷	صحنۀ دوم
۵۴	صحنۀ سوم
۵۶	صحنۀ چهارم
۶۰	صحنۀ پنجم
۶۵	صحنۀ ششم
۶۶	صحنۀ هفتم
۶۹	صحنۀ هشتم
۸۱	صحنۀ نهم
۸۳	صحنۀ دهم
۸۷	صحنۀ یازدهم
۹۰	صحنۀ دوازدهم
۹۳	صحنۀ سیزدهم
۹۴	صحنۀ چهاردهم
۹۶	صحنۀ پانزدهم
۱۰۳	پرده سوم
۱۰۵	صحنۀ اول
۱۰۶	صحنۀ دوم
۱۰۹	صحنۀ سوم
۱۱۴	صحنۀ چهارم
۱۱۹	صحنۀ پنجم
۱۲۱	صحنۀ ششم
۱۲۳	صحنۀ هفتم
۱۲۷	صحنۀ هشتم
۱۲۸	صحنۀ نهم

۲۱۲	صحنہ دوم
۲۱۴	صحنہ سوم
۲۲۰	صحنہ چہارم
۲۲۵	صحنہ پنجم
۲۲۷	صحنہ ششم
۲۲۹	صحنہ هفتم
۲۳۱	صحنہ هشتم
۲۳۴	صحنہ نهم
۲۴۰	صحنہ دهم
۲۴۶	صحنہ آخر

صحنۀ اول

کارلوس ولیعهد - دومینگو

دومینگو: اینک ایام خوش اقامت در آرانخوئز به سر رسیده است.
ولا حضرت همایونی با خاطر آرام از این جا تشریف نمی‌برند، چون از اقامت
در این جا نتیجه‌ای به دست نیامد. ای شهزاده، مهر خاموشی را از لب
غیربرید. مرا پدر خود بدانید و راز خود را با من در میان نهید. اعلیٰ حضرت
تر راه آسایش خاطر فرزند خود، فرزند دل‌بند و یگانهٔ خود، از هیچ چیز
نمی‌یقنه نخواهند فرمود.

[کارلوس به زمین نگاه می‌کند و خاموش است] آیا در دل شما آرزویی
نمی‌ماند است که خداوندی که شما را عزیزترین فرزندان خود می‌داند،
جربه‌ورده باشد؟ روزی که در قلعه شهر تولد، شاهزادگان در مقابل کارلوس
نمی‌خاعت فرود آوردند، دست او را بوسیدند و در این حال سران شش
کشور شکست‌خورده به پای او افتادند، من حاضر بودم.^۱ حاضر بودم و به

^۱ سه ست به واقعه‌ای که در سال ۱۵۶۰ م اتفاق افتاد و در آن موقع، چنان‌که در بعضی از
گذشتۀ تاریخ مسطور است، شش کشور و از آن جمله بیت‌المقدس و جزیره سیسیل و جزیره
سیسی و مستملکات امریکا (که آن وقت هند می‌گفتند)، که جمله در تصرف آراغون (از ایالات
متحده ایالات متحده آمریکا) بود، جزو متصروفات پادشاه اسپانیا درآمد. شیلر وقایع سال ۱۵۶۰ را در این جا
برده است. - م.

ای شاهزاده، متوجه خودتان باشید که مبادا به گوشش برسد که شما از او بیزارید. اگر چنین خبری به او برسد سخت اندوهناک می‌شود.

کارلوس: آیا به راستی چنین تصویر می‌کنید؟

دومینیگو: آیا هنوز آخرین نبرد تن به تن^۱ ساراگوس در خاطر والاحضرت مانده است یا نه؟ وقتی که پیکان به بدن اعلیٰ حضرت اصابت کرد، ملکه با ندیمه‌های خود حاضر و ناظر بود و در غرفه وسط قصر نشسته به صحنۀ نبرد می‌نگریست. ناگاه غوغایی بر پا خاست که شاه مجرح شده است. در صفوف تماشاچیان هرج و مرج شد و همین که خبر به گوش ملکه رسید، بی‌اختیار فریاد برآورد که آیا شاهزاده مجرح شده است؟ و چیزی نمانده بود که از لای ایوان خود را پرتاب سازد، ولی چون دانست که پادشاه مجرح شده است، نفسی به راحت کشید و گفت: پس بروید و طبیب را خبر کنید! [درین جا دومینیگو لحظه‌ای خاموش می‌ماند و سپس دنباله سخن را می‌گیرد]

تمعا را اندیشناک می‌بینم، آیا در فکر فرو رفته‌اید؟

کارلوس: من تعجب می‌کنم وقتی می‌بینم مردی روحانی چون شما که پادشاهان گناهان خود را پیش او اعتراف می‌کنند، چنین به طیب حضر داستان‌های شنیدنی حکایت می‌کند. [کارلوس در این حال جدی و عیس می‌شود] همیشه شنیده بودم که زبان و خطر سخن چینان در این جهان از زبان زهر و خنجر آدمکشان بیشتر است. آقای عزیز، خوب بود این همه به خودتان زحمت نمی‌دادید. اگر در انتظار سپاسگزاری و امتنانید، خوب است از خود شاه چشمداشت داشته باشید.

دومینیگو: شاهزاده، البته شرط عقل و احتیاط آن است که انسان به سخنان مردم گوش ندهد، ولی باید میان مردم تفاوت گذاشت. شما باید حیث را با چاپلوس در یک کفه ترازو بگذارید. من خیرخواه شما هستم.

کارلوس: به شرط آن که پدرم از آن آگاه نگردد، والا باید از تشریف حیث و جبهۀ مطرانی در گذرید.^۲

۱- نویسن که آن رایه آلمانی «تورنیر» و به فرانسه «تورنووا» می‌گویند. کشتی مسلحی که در فدیه در میان دلاوران اروپایی موسوم بوده است و عموماً سواره با نیزه یا با سلاح‌های دیگر به عمل می‌آمده است؛ در ایران خودمان هم متداول بوده و به جنگ «مردانمرد» حضنه می‌شود. - م.

۲- سه است به ارتقای رتبه کشیشان که برای هر رتبه و مقام جبهۀ مخصوص هست. - م.

چشم خود دیدم که چگونه سینه‌اش از این تصمیم شاهانه به تپش درآمد. شاهد بودم که نگاه پرنشاط و پرغروش از فرط سرمستی و سرور می‌درخشید. ای شاهزاده، آن نگاه به زبان حال می‌گفت: «آرزوهايم برآورده شده است». [کارلوس صورت خود را برمی‌گرداند] ای شاهزاده، این غم و اندوه خاموش و پرشکوه را هشت ماه است که ما در چشم شما می‌خوانیم، این غم و اندوه که برای تمام دربار معمایی شده است و برای تمام کشور مایه نگرانی گردیده، خواب را بر اعلیٰ حضرت همایونی حرام ساخته است و چه بسا مادرتان را نیز به گریستن واداشته.

کارلوس: [سرش را به شتاب برمی‌گرداند] مادرم؟ ای خداوند، چاره‌ای بساز که من از آن کسی که او را به مادری من برگزیده، درگذرم.

دومینیگو: والاحضرت...

کارلوس: [به خود می‌آید و دستش را به پیشانی می‌برد] ای پدر محترم، طالع هرگز در مورد زن پدرهای متعدد که داشته‌ام با من بیار و دمساز نبوده است. هنگامی که تولد یافتم و از نور حیات چشم روشن شد، نخستین حاصل وجودم مرگ مادرم بود!

دومینیگو: شاهزاده محترم، چرا باید چنین پیشامدی وجودان شما را معدب دارد؟

کارلوس: اما زن پدرم و مادر جدیدم. مگر نه این است که با آمدن او مهر و محبت پدرم به من بسیار انک شد و تنها مزیت من این بود که من یگانه پسر او بودم؟ زن پدرم نیز دارای دختری شد. خدا می‌داند که در دامان آینده چه حوادثی خفته است.

دومینیگو: ای شاهزاده، سرتاسر اسپانیا ملکه خود را می‌پرستد. چرا باید فقط شما او را به دیده تنفر بنگرید؟ شاید حزم و احتیاط می‌گوید که باید درباره او چنین گفت. شاهزاده، این مسئله غیرممکن است که زیباترین زنی که در عالم وجود دارد و به علاوه ملکه هم هست و حتی در ابتدا نامزد خود شما هم بوده است. نه، این از محالات است. باور کردنی نیست. هرگز، هرگز. چگونه ممکن است کسی را که همه دوست می‌دارند، کارلوس تنها کسی باشد که از او بدبش باید. چنین چیزی از کارلوس پذیرفتی نیست.

۱. مریم، مادر دون کارلوس، از شهزادگان پر تعال در سال ۱۵۴۴ در موقع تولد کارلوس سر را رفت. - م.